

DE KAMPBODE

ADMINISTRATIE
KAMP VAN ZEIST

HOOFDOPSTELLER L. J. DELREZ. OPSTELRAAD: QUINTENS-VERBIST-DEROUX-LORENT

ALLE DAGEN :
VAN 9 TOT 11 U. IN :
ZAAL XVIII :

VOOR DE GEINTERNEERDE DICHTERS

DE KAMPBODE „schryft een prijskamp uit voor gedichten...

- Vier prijzen te behalen
- Voor het beste vlaamsche gedicht: Fl. 2
- „ „ „ fransche „ id
- Ewede prijs voor het vlaamsch Fl. 1
- „ „ „ fransch id

Het onderwerp moet uit het kamp gekozen worden, en met ons kampleven in betrekking staan. Het gedicht moet bedragen: minimum 24 versen maximum 30 "

Alle werken moeten ingeleverd worden voor Zondag 19 den Maart om 12 uur

De beste gedichten zullen in ons blad verschijnen
Jury: De opstelraad:

— TEGENSTELLING —

Hebt gij nooit, voor de maand Augustus 1914, gehoord van de theorieën van den wereldvrede? In al de verdragen van de „volkenrechten“ wees men u op theorieën zoals deze: „Wij gaan overmydelijk een wereldvrede te gemoet wij naderen de algemeene ontwapening, de wapens verliezen hun belang, tegenover de diplomatie en de verdragen... De beschaafde volkeren bekommeren zich niet om handels en industrie belangen. De samenstelling van de maatschappij is zoodanig ingewikkeld en zoo kiesch, dat een oorlog onmogelijk wordt, ja onbegrijpelijk; het zou eene totale omverwerping zijn, eene vernietiging en dit zouden de volkeren der groote westelijke staten nooit toelaten... En deze theorieën waren niet alleen een droom maar men handelde... Men bouwde het schoone paleis in den Haag.

„Het Vredespaleis“, waarin groote geleerden vergaderden, zij verhandelden en bewerkten internationale standregelen zoodanig voor vreedetijd als voor oorlogstijd. Onder deze rechtsgeleerden vond men er welke overtuigde, dat het onmoedig was hun bekend te maken met daden welke men vast stelde altijd vonden zij bewijzen, ja aanlokkende bewijzen welke hen verdedigden tegen de politieke droomen tegen het onmogelijke. Men deed hun opmerken dat de landen zich bovenmate wapenden dat het grootste deel van hun budget moest dienen voor het leger, en wat antwoordden ons die geleerden „Maar het is een bekrachtiging van onze principes; men oefent zich om de landen te laten zien, om wederkerig schrik aan te jagen en zoodoende iedere botsing onmogelijk te maken... en zij bestempelden deze theorieën met den naam van „Gewapende vrede“. Men zegde hun „En de verdragen welke de staten sluiten kon dit niet de weegschaal doen overhellen en ons drijven tot den nood-

lottigen schok“ maar het is het evenwicht deze verdragen zijn noodig juist dat gene belet het een land sterker machtiger te worden dan t andere, en dit systeem van verdragen is ons een waarborg voor den vrede, het sluiten en breken van contracten behoudt het evenwicht „En de bespiegeling, welke men doet, met welke men rekening moet houden! „Men overdryft, wel zijn er afzonderlijke gevallen aan welke men een te groot belang hecht en men moet op zijne hoede zijn voor dwasepers die in alles bespiegeling zien... En onze geleerde komt tot het besluit „Alles pleit ten onzen voordeele... men heeft andere middelen dan de oorlog om de geschillen tusschen volkeren op te lossen er, bestaat een volledig stelsel tot wederwraak, de blokkeering, het prijsgerecht de tollarieven de schiedsgerichten enz... Een oorlog wordt dus onmogelijk, het ware eene dwaling, dien gedurende enige dagen vol te houden, hij zou geen ander gevolg hebben dan alles te vernietigen wat logisch is in de drang naar vrede der beschaafde volkeren... Rou het nooit toelaten.

Welke ommekeer... in de maand Augustus 1914, alle schoone gedachten zijn verobogen, de oorlog breekt uit en in weinig tijds is het grootste deel van Europa in het geschied betrokken, en dit met de volkomen goedkeuring der volkeren ja in sommige landen zelfs op hunne aanvraag.

En het is geen basierd, integendeel men neemt zijne schikkingen en zelfs tracht men zich zoo weinig mogelijk te verwijderen van het gewone leven in vreedetijd. De oorlog eindigt niet in enkele dagen, hij duurt maanden en belooft zelfs jaren te zullen duren, en hoe langer hij duurt, hoe bitter men zijne schikkingen neemt om hem voort te zetten met berekende kriegskunst.

En de volkeren hebben hem niet geweigerd, sommigen hebben hem gevraagd en zij worden hem niet moede. Ik laat aan u over te bedenken hoe soms de theorieën kunnen afwijken van de werkelijkheid hoe men soms slecht de menselijke gevoelens omzet en te tegensproken worden op het oogenblik zelf dat ze uitbreken. Zullen de voorstanders van deze gedachten nog den moed hebben diezelfde te verdedigen na den huidige oorlog, zij kunnen in ieder geval op een succes rekenen, ware het slechts op het oogenblik der terugverking.

R. H.

LETTERKUNDIGE KRONIEK: „NEDERLANDSCH“

Het gebeurt wel eens, dat wij niet onze gedachten en opvattingen over taal nog al vlieg ontspringen en eens onze stelling genomen blijven wij met handrekkige koppigheid standhouden. In het brein van sommigen onder ons, bestaat een onverwonderlijk-brede kloof tusschen Hollandsch en Vlaamsch die staan daar als twee talen heel van elkaar

gescheiden, die niets gemeens hebben, met elkaar. Maar nooit zullen ze eens aan Nederlandsch gaan denken. Wat is er nu eigenlijk van aan, en bestaat er wel een oorspronkelijk werkelijk verschil tusschen de taal van noord en die van zuid-Nederland? Zijn Vlaamsch en Hollandsch twee van elkaar verschillende talen?

Een werkelijk taalkundig verschil bestaat er niet, maar welsindien het zoo genoemd mag) een staatkundige verdeeling. De taal van noord-Nederland (het koninkrijk der Nederlanden) wordt over het algemeen Hollandsch genoemd, en de taal van de Nederlandsch sprekende gewesten in het koninkrijk België, wordt gansdewege met den naam Vlaamsch bestempeld. Dat deze benamingen op geen vaste gonden rusten, heeft, gebovif, geen breedvoerig betoog, en deze definieering kan zelfs in eenig geval tot misverstand aanleiding geven. Hiermede wordt natuurlijk niet bedoeld dat Vlaamsch en Hollandsch heelemaal niet bestaan. Deze benaming berust, gelijk gezegd, op de staatkundige verdeeling - maar er is ook eene algemeene beschaafde spreek - en schrijftaal voor Noord en Zuid.

Er is een Hollandsche taal namelijk de spreektaal van het Hollandsche volk, en er is eveneens een Vlaamsche taal. Doch de gezette spreek - en schrijftaal is met deze Hollandsche ook met deze Vlaamsche taal maar wel de Nederlandsche

Zoo kan dus onze Nederlandse taal verdeeld worden in Hollandsch en Vlaamsch - als men het zoo wil maar in hoeveel gewestoppraken kunnen deze zamenoy onderverdeeld worden of beter van de benaming Hollandsch en Vlaamsch afzien - hoeveel gewestoppraken felt der Nederlandsche taal? Gewestoppraak is de taal met zelfden tongval door de bewoners van een zelfde streek gebruikt.

Deze streek wordt niet door bepaalde grenzen van een andere afgescheiden, staatkundige grenzen bepalen met het gebied der gewestoppraak; ook kan dit gebied groot of klein zijn, van veel op van weinig belang... Onze Nederlandsche taal is zeer rijk aan gewestoppraken. De reden kan wellicht hierin liggen ons volk is niet uit den zelfden stam gesproken, maar het is samengesteld uit drie hoofdvolkstammen, Friesen, Saksen en Franken. Alhoewel deze drie stammen verwant waren, spraken ze toch drie verschillende stam-talen, welke, niet tegenstaande menigvuldige veranderingen, nog min of meer eeuvelij ons bestaan.

Zeker, - en dit valt niet te ontkennen - een gewestpraak vooruit een taal op zich zelve; de gewesttaal is ook onze moedertaal, de gezante fische die wij als kind uit moeders mond gehoord en geleerd hebben, en die ons innigste velsleven verkolkt.

Maar wat zou er gebeuren, indien letterkundige en wetenschappelijke gewoonten in gewesttaal geschreven worden?

Het eerste noodlottige gevolg: Deze werken bemuttigen zou slechts in 't bereik van enkelingen liggen, van het zoo beperkt getal dat bedoelde gewestpraak verstaat. Wat een gekarrewan indien er geen algemeene spreek en schrifttaal bestamt gevonden uit deze verspreide gewestspraken?

Hoe zou het er uitzien indien de West-Flaming den Antwerpenaar of de Flaming den Hollander niet verstonden?

En welken dik gebeurt en hoe ligt de schuld aan onze taal- onbeholpenheid. Het is een jammerlijk feit, te moeten bevestigen dat sommige Vlamingen met Hollanders in gesprek schouders ophalend moeten zeggen. Ik versta u niet ge sprekt Hollandisch of vice versa: daar er voor beiden een gemeenschappelijke eigene taal is: het Nederlandsch.

Noen het wordt niet geveerd dat wij aan onze gewesttaal verzuken, die behouden wij in den omgang met de menschen onzen streek maar dat wij de algemeene spreektaal koemen, dat is allamoudigt dan zullen Vlamingen en Hollanders niet meer als onmondige kinderen tegenover elkaar staan, dan al het gekke geval zich niet meer voordoen, dat Vlamingen Hollanders het Fransch of Engelsch misken gebruiken om voor elkaar verstaan te worden.

K. Q.

LUCHT VOOR DE ADEMHALING IN ONDERZEEBOOTEN

Men kan gemakkelijk begrijpen, dat in de beperkte ruimte der onderzeebooten, wanneer ze langen tijd achter een ondergedoken zijn, de voor de bemanning bestemde lucht voor de ademhaling verbruikt is en de atmosfeer met uitgeademd koolzuur bezwaard is. Daar echter een toevloer van verse lucht van buiten en het afvoeren van koolzuurgas naar buiten, onder water volkomen onmogelijk is, zouden de matrozen gewaar worden te stikken, wanneer het niet gelukte den toevloer van zuurstof en den afvoer van koolzuur te regelen.

Het ideaal ware bereikt wanneer er een stof gevonden kon worden die voor het tweeledige doel zou kunnen dienen. - Zulke een middel geboefde men reeds lang voordat er onderzeebooten bestonden gevonden te hebben in een chemische stof, het natriumperoxyde.

Dit geeft bij aanwezigheid van koolzuur zuurstof af, en vertoert het koolzuur. - Op deze wijze zou men dus een met koolzuur bezwaarde ruimte automatisch in een zuurstofrijke ruimte kunnen veranderen. - Maar de ontdekker dier eigenschap van het natriumperoxyde Prof. Dokter Georg Tharner kon weldra vaststellen, dat hiermede in de praktijk moeilijkheden verbonden waren daar het uitgeademde koolzuur niet voldoende is om het

natriumperoxyde tot ontwikkeling van zuurstof te brengen. - Om dus de onderzeebooten van de voor de ademhaling noodige zuurstof te voorzien, bedient men zich van in "bommes" samengeperste zuurstof, waarvan men naar behoefte aan boord neemt.

Om de lucht echter hygienisch te houden, moet door een chemisch middel geabsorbeerd worden.

Daartoe dient de bijtende natrium. - Het wordt in zijn verdeelden toestand in de onderzeeboot in cartouchen ondergebracht, waarover de verbruikte lucht door ventilatoren gedreven wordt. - Daarbij absorbeert de bijtende natrium het koolzuur, en gaat over in koolzure natrium of soda.

Op deze wijze wordt de lucht binnen de onderzeeboot zuiver gehouden.

M. E. u. E.

HET RIETEN DAK

Op hun wandeltochten in de streek Leist-Soest-Amersfoort, hebben de geïnterneerden stellig den nieuwsoortigen huizenbond met rieten dakbedekking opgemerkt en is het hun dan ook wellicht niet onverschillig daarover wat meer te vernemen.

De Leister "Weekbode" wijdt er het volgende artikel aan:

De bedekking der daken met riet of stroo was in vroegere tijden veel algemener dan sommigen wel denken. Niet slechts nederige hutjes, doch dikwijls ook aanzienlijke bouwwerken, zelfs grootse kathedraalen, werden met riet of stroo gedekt.

Hoe die dakbedekking met het natuurlijk landschap in overeenstemming is, kan men zien in landelijke streken waar het rieten dak nog in ere gehouden wordt.

Eerst later kwamen de roode pannenen meer in zwang, welke eveneens uitstekend met het landschap kunnen harmonieeren. - Vele oude dorpen en steden danken aan die kleurige pannenen daken een eigenaardige bekooring, welke schilders naar het penseel doet grijpen.

De donkere pannenen, een ongelukkige imitatie van de roovert dunder blinkend staalblauwe leem, zijn producten van een tijd toen kunst en stijl, gelijk zoo vele andere dingen, den stempel van het kleurloze, het karakterloze begonnen te dragen.

Door die donkere pannendaken, welke slechts harmonieeren met de sombere wolken en dreigende regenlichten van den winter, zien vele huizen, dorpen en steden er nog zoo vaak en droefgestig uit.

Gelukking keert men meer in meer terug tot kleurige, roode pannenen.

Gen wonder dat kunstenaars, schilders en architecten het betreurden dat de toepassing ervan op zoo veel hinderpalen moest afstuiten en men op middelen begon te zien voor het materiaal onbrandbaar te maken. - Na vele proefnemingen is eindelijk het middel gevonden, en sien wij, hoe hier en daar weder gebouwen met riet gedekt worden, zonder dat gemeentebesturen of brandweerborg-maat-schappigen berwaren maken.

Och niet alleen van een aesthetisch, maar ook van een praktisch standpunt, verdient het rietendak alle aanbeveling. - Des zomers is het onder zulk een dak koel en des winters warm en tochtloos, zoodat het wonen en slapen op de solderkamers behaaglijk en gerand is.

GESPREKKEN MET DEN DWAZEN JONGELING

't Was een wonderde tijd. - We waren in oorlog, sei men, en al maar door, dag aan dag waren de bladen even ijel aan nieuws over de krijgsvaerichten. - Niets! was de eerste reakt van hem die en krant kocht, en bij 't toeploosen ervan, zuchtte hij nogmaals: niets, weer 2 1/2 cent naar den bliksem.

Hij, mijn vriend, had het zoo graag: hij vond er genoeg in. - Niet dat hij het einde niet verlangde te sien aankomen van wat hij noemde de wereldpauze; maar hij leefde rustiger zoo, dacht er minder aan, en kon lieker een lied over zijn lippen laten wegspreken, wanneer hij stil in zijn hooge eet, of sigaretten rookend langs de draadrijen liep.

"Wat zijn de menschen dwaas, sei hij me eens; altijd spreken se erover: nooit willen se 't eens vergeten, ook maar voor een oogenblik. - Niet denken....

enkel berusten in 't gevoelen van 't kan nog eens weer zoo goed worden, te leven; met de hoop spelen van alles wat nog eens komen zal, en komen moet in lachende blijheid van een betere toekomst; dat kunnen se niet. - En toch, vergeten! - Daar ligt een genot in, daar is een roete wereljkheid aan vast!

Waarom kunnen se niet de dagen, die soms zoo mooi zijn, zoo vol van en blauwe-luchtstraling ingaan, zonder dat andere, dat. - ahelige mie te spouwen overal en altijd als een donkere vlek in de schittering van een kristallen vaas die slank oplijnt in 't spelend licht.

O! ik weet wel. - Kan niet elke dag aanvullen zijn aan een feestmaal! - Niet elke dag kriemelt de bruischende gouden wijn in de wijd open lachende schalen, tussen kleurenkristige rijkers en in-rijde - aanruischende vrouwen, wier stem helder en licht klinkt in een warreling met streelende cello-akkoorden.

- Wat sprak hij weer raar, dacht ik.

- Kom kerel, en hij klopte me op den schouder, batte me by mijn jas en schudde: nooit meer voor er een overwinning komt. - Dan zal ik zeggen, heel dankbaar: zoo is 't goed, kom, we gaan daar op naar de restauratie.

A V

BRIEVEN AAN AMARYLLIS

Woensdag sneeuw, heel den dag sneeuw. In den morgen waren wij vreez opgestaan. De jonging buiten keek eens in de lucht kwam weer binnen en heel den dag sneeuw sprak hij en schuurde met de handen in den verstrevelde haarbos-sneeuw, de vlokjes daalden stil uit den eeuwig, grijzen hemel, se orwarrelden dooreen, en wezden eindelijk door een dwarszel wind tegen den grond geslagen.

Ik stak ook het hoofd eens buiten. - Bijtende koude. - Daar kwam juist een troepje gamen dicht tegen den grond aan over het kamp, gevloegen door de sneeuwvlokken die staag neervielin, schreeuwde en krijtende trokken se voort waarheen?

Een van hen nam afscheid van de doorliegende makers, maar geestiger kreet en schreeuwde zij dan de anderen, en na enige steeds nauwere en nauwere kerkels omschreven te hebben, kwam zij op den hoekboom van het bosch te recht. - Hoe waarschijnlijk dacht ik, in uitgehongerd. - Op dit oogenblik kwam Jan weer binnen. - Hij was bedroefd.

- Misschien is ze nu.....
 - Ik wist wel Amaryllis: wat hij mij zou gezegd hebben, hij had een brief ontvangen van zijn broer uit Holland, hij had hem geschreven van de richte van zijn moeder daarom onderbrak ik hem. - Misschien kwam het hier door dat al mijn indrukken zoo'n sombere en droeve tint droegen dien morgen. - Hij had me verteld dat zijn moeder ziek en in een gasthuis in Holland was.
 - Gaat ge ze bezoeken vroeg ik hem.
 - Ik heb verlof gevraagd maar.....
 - Geweigerd!
 - Ja geweigerd.
 De dag verliep, ik werkte maar niet met den gewonen ijver; dat was de droefenis van m'n vriend. Dit alles werkte samen en verweken bij me een heel ongunstige stemming. - Ik dacht aan m'n ouders, aan m'n familie aan U.
 In den namiddag kwam ik in de boots binnen. - Hij zat op d'n stroorak, het bovenlijf voorovergebogen slaak voor zich uitstarend..... droomend.
 - Hoe is het vroeg ik hem.
 Hij toonde mij een telegram van d'n broeder, met de enkele woorden - "Komt spoedig" -
 - Ik ben naar het bureau geweest, met dit telegram en na lang praten, heb ik eindelijk een dag verlof bekommen. - Ik moet een hollandschen schildwacht meenemen, hem de reis en eten betalen -
 - Hebt ge geld genoeg?
 - Neen, maar ik ga toch niet.
 - Hoe ge
 - Het U voor, dat ik met een vreemde iemand heere maak onbekend voor me, die lange reis zal aanvangen, niet hem over alledaagsche dingen moet praten, m'n moeder, in zoo'n toestand weten, neen, al mijne gedachten zijn haar gewijd. - Onder zulke omstandigheden de reis maken; dat kan ik niet.
 - Ge blijft dus hier
 - Ja ik blijf, wacht en hoop.
 + Was avond, + stield op met sneuwen de maan scheen wonder vreemd aan den grijzen hemel: ze bewoog zeer heel langzaam, dan waggelde voort door de wolken als een bedronkene, de sterren schenen bevreesd en waagden het niet braver te komen. Ik drukte m'n vriend de hand, wij namen afscheid en gingen slapen.
 Dien nacht heb ik gedroomd..... Ik was thuis bij mijne ouders op onze door den oorlog zoo diep geteisterde geboortestreek..... Ik hoorde zachte muziek en zag een bonte stoer in de verte opdagen..... Hij moederde..... mannen, vrouwen, kwamen vooruit..... De mannen met waardriemen rond hun lederen... de meisjes met groene palmtakken in de handen. - Het deed mij vreemd aan die meisjes met hun geveerde oogen hun gebloekte wangen en hun haren in keulen gebrand. - schreeuwend betachelijk, maar daar ontwaarde ik U; in blauwe handen droeg zij den grootsten palm tak, uwe wangen bloosden als de appelen in onzen boomgaard, uw blonde haar golde als de palmen in onze velden. - Gij waart gebleven het geronde frissche natuurboren. - Ik kwam op U toe gesnelde..... wilde U omhelzen maar..... Ik ontwaacht (in droomen ontwaacht men dikwijls op het psychologische oogenblik). - Ontgoocheling
 Donderdag, nog sneeuw, nog slecht weer maar

toch ben ik gaan wandelen. - De wegen waren gladde: rig - Juist voor me stapte omvat, onveker en bingel van een 12 tal jaren, hij gleed uit en viel. - Toch stond hij weer op. - Waarschijnlijk had hij pijn, Reker had hij pijn: want hij schreef de slakheid. -
 Ik wende ik leed mee met hem. - Dien stap: pen verder viel ik zelf. - De menschen bochten om m'n ongeval, en de kinderen smeten, met sneeuwballen. - Beste Amaryllis wat is de menscheid ongewoelig. -
 Die liefste ik kan niet altijd op even luchthartigen toon schrijven: ik ben nog droefgestemd, en het zal U verwonderen, deren brief te ontvangen en toch komt hij van
 Uwien Verkleefden
 K

- INHULDIGING VAN HET ALBERT DORP -

Verleden Donderdag, 2 Maart is bij heerlijk lenteweer, het ALBERT DORP plechtig ingehuldigd geworden. Abberwegen tusschen Amersfoort en Eist, bij den tramstilstand. De Bie "gelegen, verschaffen zijne lieflijk geordende huisjes een onderkomen aan een honderdtal soldaten gezinnen. -
 Elk heeft zijn kamer, zijn huize gekregen, en mag het naar eigen goedvinden inrichten, dank zij de milde Nederlandsche Begeering, en de tusschenkomst van een Comité dat er het beurd voert.
 Dit Comité is gevormd door de Dames Luyking, Braams, Mulder, barones v. Buyl, van Herten, van Herten en Braams. -
 Mijnheer de Baron van Buyl sprak de openingsrede uit. - De kinderen longen hooren en hederen onder leiding van Mevrouw Brichoud, onderwijzeres, en van Wachtmeester Wiry. - De harmonie van t'Kamp, wierp de vrouwen hare kleine lewendige stukjes in het gewoel, onder t'bertuur van kapelmester Bocht. - Het dorp is gebouwd geworden door den Heer Kapitein van de genie Beltman, met als opzichter wachtmester Slootmaker ondernemer te Eist.
 In dit kleine stukje België heerste Donderdag zoo'n familievormstemming, daar waren zoo'n blide gerichten zoo'n helle gelke lachjes en zoo'n lekkere chocoladegeuren, want de dames van het Comité vergaften de vrouwen en de kinderen op een fijn smulpartijtje. - Het dorp is vrijwel volledig met zijn school die voor heel hem ingericht worden, zijn groot gebouw die als werkplaats dient voor vrouwen, en waar ze ook iets kunnen verdienen. Zijn waschplaats, zijn badinrichting, elektrische centrale, zijn woode kruis ambulante enz. - Voor de stoffelijke zijde van het beurt werd 2° overzocht. - Jeder gezin krijgt dagelijks 35 cent en 20 cent per kind, en betaaldt wekelijks 15 cent voor de huur, en zoo kunnen toe van onze makkers gerant geteld worden over het tot van hun gevin, en alth, hebbor, er kunnen erkentelijkheid voor betoond. - Dit feestje heft ons den indruk nageleten van de velle blijdschap van zoo geïmmen die nu buiten de weg, en buiten de armoede culten kunnen leven. -

WANDELING ROND HET KAMP

ZAAL DER LEERAREN: Om 9 uren s'avonds. Er kwamen een waren binnen, dat zeker ooyenblikkelijk wijs won worden. Om het eenige kennis in te pompen, ging ieder leeraar met handek en velden te werk.
 De ene gaf willey met den bodel, de andere met eenen loek en derde met de keelkijer en een vrede met de bij. Met een slag van dik luitke op den kop, blees het een luitke verstand uit.
 Het arme waren had mij verstand genoeg om een "hi! hi!" laden te hooren en veranderde het alle wetenschap van geslacht. Het ging over van het geslacht der levendeliet: het geslacht der dood.
 In plaats van rat was het geene rat meer.
DE MANNEN WORDEN GEENSUREERD BIJ HET UITEN INGAAN VAN HET KAMP. Mannen past op! Misschien wone kel beten: Gendarmen! denkt en van.
 Een geurtomeerde werd ook te Amersfoort. Een phuben tropiel, kameneud ging huustig op zoek naar een ge-neesheer. Geen te vinden. Eindelijk ontmoette hij den dokter van Kamp I.
 Deze ging den eike onderzoeken. Het geval was wel toe erg niet dan men, het gedaelt had, toch had de geneesheer. Houdt zijn water te onderzoeken.
 De kameneud van den patient was bereid het s'andordangs te bestellen in het kamp aan de ambulance.
 De kameneud met een flesche toe bruin als cognac, weet de censuur voorb. "Wat is dit," roept de mare chaussee uit. Ju hoe het den beaven politie mun doen vertuuen dat het ingewandensap was. De gediensige kameneud, een waal, met al zijn gebroken vluemsch, kwam er met toe, den censor, te overtuigen.
 De geendarm trek den het stoppel van het flesche en smoffeens wel van de opening doel trok den reus al gauw achteruit, met honderde rimpels in het aangezicht. Het was als een bevroren ruit. Met kortwijge beuwing sloot hij al gauw het flesche. De verduging was treffend.
KONTRASTEN. Er wordt gevraagd of we nog kontrasten, kennen. Ik weet er meer een.
 Ik wil het aanbelen.
 Een kletschop hebben en met een kam in den sak loopen en het haar uit de oogen te kammen, als hij van den lavoir, terugkomt.
VALING IN HET KAMP. Vele geurtomeerden hebben eenen eware valing. Gelukkig van de voorreien van een rishdoel. De barakken zeer gedellig deden mee in deren toestand, maar ongelukkiglyk hebben er geen vrede om zich of te kuisden. Verdwars de toestand in de welke ze zich dan ook bevinden.
LIEDERAVOND. Ik had ook een verkoutheid. Hoeden en zijgen gaat met "Grosse caisse", is eruit gebonnen. Ik ben of don niet geweest, verschoning.
 Nu waren er liederen geweest voor den heelt van ten ik er toch geweest zijn.
INDEN LAVOIR. In volbruyt hebben er sommige eiken een vrede bestemming. Zoo dient een waschhuis voor repethiaal der koornlbaars. Kent u het air de bannelingen rishur.
 1° de Komplet
 Cététegeretété!
 Cététegeretété!
 Ik geloof wel twee uren van een stuk.
 Refrain
 Cététegeretété!
 Cététegeretété!
 met de medewerking van den hond: hoë - oë - oë!
 hoë - oë - oë!
 En dat juist nevens het schoolkaval t'is misschien voor een goed werk voor hygggerangen?
GETAL EN OMSTANDIGHEDEN.
 In de bezoekenkantiën.
 Hollandsche juffen en Belgische jongman
 zij: "et ge me quauy"
 Hy: "Mn of mede als men twyfelt".
 Butari

WERKSCHOOL

De leerlingen die de lessen gevolgd hebben van Roode-Kruis eiken dragers, eulen eerlang de gelegenheid hebben, een officiel examen af te leggen tot het verkrijgen van een wetly diploma.
 De kandidaten worden aangewakkeerd dus goed de herhalingslessen te volgen die telkens bij aanplakbref deullen worden aangekondigd.

OORLOGSVERTELSLS

De overtocht van den Yzer. - De Yzer is een kleine rivier, die zijn oorsprong neemt tusschen "Berques" en "Mont Cassel". loopt naar Dixmuiden dan vormt hij een elleboog naar het westen en gaat zich in de zee werpen te Nieuwpoort. Om er over te geraken en op Dinkerken te treden hebben de Duitschers den oorlogsgod veel menschen geoffend.

De Belgen, om hunnen vooruitocht te versperren hadden te Nieuwpoort de sluizen geopend om de streek te overstroomen. De Duitse soldaten, ter oorzaak hunner aardrijkskundige onwetenschap, meenden al te luid dat ze te Parijs waren en in Rijsel gekomen, dat ze in het zuiden van Frankrijk waren.

Paarden en marmen kwamen tot aan de knieën in het water. De kanons bleven in den bodem steken "Gelukkiglijk dat we in het zuiden van Frankrijk zijn", werd er geroepen "De Yzer, hoofdstad "Grenoble" Het Lokaas. Een fransche officier van de vuurlijn van Lorenien schreef: "Ziehier een oorlogs voorschrift dat wel lukt:

Men kiest een huis alleen, in de nabijheid der Pruisen en een prachtig varken; er blijft niets meer over dan het huis in vlammen te zetten en het varken langzaam te laten bloeden.

De Pruisen zeker zijnde dat er daar van hunne kameraden tegenwoordig zijn, komen in massa aangelopen om aan het feest deel te nemen.

Als ze dan kalijk genoeg zijn, schient men in den hoop en 't vallen er eenige dozynen op den grond

Putare

"Het is moeilijk om te beslissen: werkt men graag om dat men gezond is, of is men gezond omdat men graag werkt?"

Vele menschen hebben altijd verdriet, treft hen geen groot leed, dan putten ze smart uit de kleine alledaagsche verdrietelikheden.

Vol vraagtekens is het hoofd van een wijze, vol uitroepingsstekens dat van een dwaas.

Lust mag zingen, maar plicht moet de maat slaan.

Men leert veel uit de ervaring van anderen.

Van drukkende plichten kan men zich slechts ontslaan, door ze zoo nauwgeret mogelijk te vervullen.

Zet men een kikkvorsch op een stoel
Bij wil toch weder naar den pool.

Menige vrouw die niet de macht heeft in huis te regeren, beproeft het met onrecht.

Spreek geen kwad van iemand, wanneer je het niet zeker weet; en weet je het zeker, vraag dan aan u zelf: Waarom vertel ik het?

Nobel.

Wat is nobel Papa? -

Nobel is, als gij bij het deelen de grootste helft aan je zusje geeft.

Karel. Bier Marie, deel gij de noten maar nobel hoor!

Huisvrouw (tot dienstmeisje): Ju, Martha, ben je tevreden met onze nieuwe keuken?

Martha: Ju, mevrouw, of ik tevreden ben! Er zou en geheel bataljon in kunnen.

Sterrekundige. Ja om die ster te bereiken zou een auto vyfhonderd jaar noodig hebben.

Koopman. En hoeveel benzine?

Drukfont.

Na het diner werden de aard berien rondgediend, en het was een genot, te zien, hoe het meisje, de een naacht na de andere in den mond steek.

VLAAMSCHE STUDIEKRING

In de vergadering van verleden zaterdag, hadden de leden het genoegen den heer Asperlagh aan het woord te hooren, die zou spreken over het comestebel. Spreker gaf er echter de voorkeur aan meer bepaaldelyk over het planetenstelsel enige algemeene begrippen mede te deelen, ten einde bij volgende gelegenheden in staat te zijn in bijzonderheden elk onderdeel van het zoo uitgebreide onderwerp te behandelen.

De h. Asperlagh sprak kort en bondig over het alderlichaud en albertverwarmend vermogen van de zon, de behouding tot haar van onzen aardbol en andere bekende planeten als Mercurius, Venus, Mars, Jupiter, Saturnus, Uranus en Neptunus; de oorzaak van dag

en nachtwisseling, alsmede van de jaargetijden. Daarna had hij het over de satellieten of wachters van de planeten en was terloops op den grooten invloed door onzen wachter, de maan, op wind en weersgesteldenis, ebbe en vloed uitgesproken. Om te eindigen besprak hij het wesen en den weg der kometen in het hemelruim. - Er viel hem een hartelijke applaus ten den.

Door den h. Karel Boste, foerier der verting at: telerie, is voor de volgende vergadering (op zondag 11 Maart) een voordracht toegezegd met het belangwekkend onderwerp: "De munten door de eeuwen heen".

VLAAMSCH TOONEEL OPVOERING VAN EENAKTERS

Als afwisseling in de reeks vertooringen kregen wij de opvoering van drie eenaktes, namelijk KERSTNACHT toneelspel van A. Hamburger; EEN SUL, lijspel door A. d. Vandenhemel; IN BURGER lijspel door C. Madelburg. In Kerstnacht waren de rollen toebedeeld aan Odmel, die voortreffelijk spel te bewonderen gaf als predikant Verschuier; Verecke, die de rol van de overspelige predikantsvrouw Jeanne zeer goed vertolkte. Castels, die uitmuntend was als dokter Verhoyt; Asperlagh, die als de meid Betje geheel voldeed; Chabmet, die natuurlijk spel gaf in de rol van den landelijken brievenbesteller Gerrit. Het stukje boeide en ontverde tegelyk. Ook waren wij in het oog van menigen kryger een traan van medegevoelen blinken.

EEN SUL, is een grappig salonstukje, waarin slechts drie rollen voorkomen, die echter goed werden vervuld. Euvraet speelde geestig den pantoffelheld Karel Overweg en Vanbaalen was zijn doorgeekige geelopenheid uitblinkende vrouw Marie, terwijl Asperlagh als Janse een meesterstukje van meidenbrutaliteit was.

Na de pauze werd het luttel lijspel "IN BURGER", op gevoerd, dat al doodelijk de bachelieren in beweging bracht. Het stuk was weergaanscht knap, in elkaar geret in decht in prettig vlot tempo gespeeld. - Het onbedaarlijk gelach bij de toeschouwers was trouwens het beste bewijs, dat het stuk volkomen insloeg.

A. Verbiest speelde keurig de rol van overte Vanharten, terwijl d'eres dochter Ebung een gelukkige vertolking trof in Verecke. De verliede hietennut Vanwalden werd door lasteeds goed weergegeven en Billhaerts was waarlijk een flink majoorstijpe. Lambert bleek uiterst geschikt voor de rol van den affasser Brits. - Een druk spel, ledendige mimiek en oorlyke typering droegen niet weinig bij om het publiek telkens en spontaan te doen schateren van de pret.

Bij het toeschouwen van het gerdien viel den spelers dan ook een geerdristig en welverdiend applaus te deurt.

ELECTRISCHE BROOD-BESCHUIT EN
-- KLEINE GOEDBAKKERIJ --
HOF 30-DE VOORUITGANG HOF 30
-- AMERSFOORT --
DAGELIJSCH VERSCH VERKRUGBAAR ZEER
FIJNE RIJST EN APPELTAARTJES
NEENT EENS PROEF MET MIJN ZUIVER MELKBROOD
EN FIJNE TAFEL BESCHUIT 12 A 10 CENT
OOK VERKRUGBAAR VLAAMSCHE MELKBOLLEN
MINZAAM AANBEVELEND
-- TH. VAN NES --

BELGISCH HUIS
GEHOUDENDOOR MEVR. DAEL
MOSSLEN MET GEBAKKEN AAROPPELEN
VAN AF 10 CENT
DINERS DEN GEHELEN DAG VAN AF 45CENT
NIEUWSTRAAT NO 7. TEGENOVER
DEN HOF. LOGEMENT

LUXE BROOD EN BANKETBAKKERIJ
= DE GULDEN KORENAAR =
ALLERHANDE SOORTEN BELGISCH BROOD
EN GEBAK
AANBEVELEND
H. KONING EN ZONEN
ARNHEMSCHE STRAAT 24. BELGISCH
TEL. 91 AMERSFOORT. PERSONEEL

FOTOGRAFIE L. B. J. SERRE
OPERATEUR VAN HET HUIS
-- BUYLE VAN BRUSSEL --
VERSCHILLENDE KUNSTWERKEN
GEINTERNEERD BELGISCH PERSONEEL
KAMP I EN UTRECHTSCHENEG 48 TE
-- AMERSFOORT --
MATIGE PRIJZEN -- VERZORGD WERK --

oud-hollandsch proeflokaal
- HET KAPELHUIS -
TEVENS RESTAURANT
-- DIVERSE BIEREN --
JAC. KEMPKEN
HOEK L. V. KERKHOF. AMERSFOORT.

WILT GIJ EEN ARTISTIEK PORTRET
HEBBEN RICHT U TOT
PHOTO FRANÇAISE:
KAMP 11 (BIJ RESTAURANT)
WERK UITGEVOERD DOOREEN GEINTERNEERDE
J. VAN WEERT - PHOTOGRAPHE
RUE DE LA MONTAGNE 51. BRUSSEL

..... LANDBOUWERS
DENK ERAAN NA DEN OORLOG DAT DE DRA-
NEERBUIZEN VAN DE TUILERIES EN HAVINNES
BUDOORNIK, DE BESTE ZIJN.
VRAAG ZE BIJ ALLE ERNSTIGE HANDELAARS
OF BIJ GEBREK HIERAAN, AAN DEN ALGEM.
VERTEGENWOORDIGER VOOR BELGIE EN HOLLAND
R. STEYAERT BOGAERDSTRAAT 78
THOUROUT (W. V.).

HORLOGERIE
J. SPEULSTRA
-- KAMPSTRAAT-13 --
ATELIER VOOR REPARATIEN
GOEDE EN ZORGVULDIGE BEHANDELING
UWER HORLOGES

WEST-FLANDRIA VAARTKAAI TE
ROESELAERE
FABRIEK VAN CEMENT PANNEN - TEGELS
BUIZEN-ENZ. POMPUTTEN-WATERBAKKEN-
VERGAARBAKKEN - CITERNS EN AALPUTTEN
IN GEWAPEND BETON (SYSTÈME MONIER)
DÉPÔTS IN THOUROUT EN IN DIXMUDE
BIJ JÉROME CATTAEET
BESTUURDER RAYM. STEYAERT BOGAERDSTRAAT
- THOUROUT -